

Tóth Erzsébet

MILYEN LEHET A HÓ

néha megkérek egy őrt beszéljen nekem az időjárásról / persze hogy lecsapott az
mert itt benn fogalmunk sincs róla nincs egy darabnyi / az első mozgó férfira kivel
ég amire az ablakon kilátnék elgémberedik a nyakam / beszélgetne talán velem
tegnap
néha annyira szeretnék látni valamit / úgy aludtam el hogy az arcomra ömlött
a kávé
de csak érezni lehet ha a szívünkben február van / mindenütt kávérózsák miatt
akkor mindenütt február van mondja nekem az ő / kell örökké kávé inni
mert annyira
nagyon rendes néha fizetek is neki csak mondjon / unatkozom nem tudom
eldönteni
már valamit a múltkor egy könyvből olvasott föl / mi a rosszabb aludni vagy fent
nem vagyok én társalkodónő mondja hogy magamtól / maradni meg akartam
várni
tudnálak szórakoztatni fárasztó vagy tudod / amíg előveszi a bárgyú füzetét és
nem elég nekem a feleségem az is folyton azzal / átszellemülten firkálni kezd azt
nyaggat hogy nem beszélek hozzá eleget / hiszi nem tudom mit csinál de egyszer
pedig ő aztán látja az időjárást arra mérget vehetsz / kicsavarom a kezéből a tollat
a városi kertészetnél dolgozik esőben hógutában / és átrajzolom vele az ostoba
gondoznia kell a hülye árvácskákat / öntelt képét mit ártottam én neki bántotta
talán lehetne javasolni hogy ne mindig csak / őt eleget az élet de én nem
árvácskát ültessenek de ebbe ők nem szólhatnak bele / vagyok elég jó társaság
néha van paprikavirág is de azt legalább annyira utálok / neki persze egy fasz
még szerencse hogy nem nekem kell gondozni őket / kell az álszent libának

(Alföld, 2005/6.)

TÓTH ERZSÉBET 1951-BEN SZÜLETETT TATABÁNYÁN. VERSET ÍR. JÓZSEF ATTILA-DÍJAS.